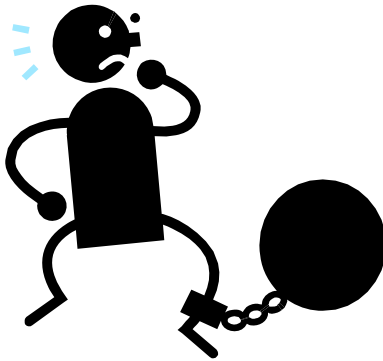

Moeten wij terug naar afhankelijkheid?

De politiek maakt mensen steeds meer afhankelijk van mantelzorgers/vrijwilligers voor hun algemene dagelijkse verzorging en maatschappelijke deelname. Dit kan flink botsten met zelfstandigheid, autonomie en eigen regie van mensen met beperkingen. Het is een beweging van recht naar gunst.

***Laat mij groot en onafhankelijk zijn want
afhankelijkheid maakt mij klein!***

www.makkersunlimited.nl

Recht op zelfstandig leven

Mensen met een beperking willen als ieder ander zelfstandig deelnemen aan de samenleving. Wij willen niet onnodig afhankelijk van anderen zijn en zelf kunnen kiezen hoe we ons leven inrichten. Graag leveren we ook een bijdrage aan deze samenleving. Vroeger werden we weggestopt in instellingen en waren overgeleverd aan de liefdadigheid en welwillendheid van anderen.

In deze tijd maakt recht op goede hulpmiddelen, begeleiding en zorg (en de mogelijkheid deze met een PGB zelf in te kopen) het ons mogelijk midden in de samenleving te staan en ons leven zelf te bepalen.

Terug naar afhankelijkheid?

We zien nu dat dit recht op een volwaardig en zelfstandig leven onder vuur ligt. Door de zogeheten pakketmaatregelen AWBZ raken nu al mensen hun mogelijkheid om zelfstandig te leven kwijt. Sommigen moeten terug naar een instelling. Anderen moeten een steeds groter beroep doen op familie, vrienden, of andere vrijwilligers die willen helpen. Dit lijkt echter nog maar het begin. Er staan voor komende jaren grote bezuinigingen voor de deur. Veel partijen lijken ook verder te willen bezuinigen op hulp en voorzieningen voor mensen met een beperking. Ambtenaren stellen voor om fors te bezuinigen op de zorg en ondersteuning aan mensen met een beperking.

Mantelzorg en dankbaarheid

Zowel in de landelijke als de gemeentelijke overheid wordt gedacht dat problemen zijn op te vangen door een nog groter beroep te doen op vrijwillige hulp van mensen in onze omgeving. De politiek spreekt over mantelzorg en heeft mooie beelden van een samenleving waarin mensen voor elkaar klaar staan.

Zelfstandig leven wordt een gunst in plaats van een recht. Dit soort afhankelijkheid berooft ons van onze mogelijkheden en eigen regie over het leven. We leren ons in te perken, onzichtbaar te zijn, dankbaar, nederig en klein. Daar zijn wij niet mee geholpen, onze vrienden, burens en familie niet en de samenleving niet.

Samenleving staat niet klaar

Uit onderzoek blijkt dat mensen ook niet klaar staan om ons vrijwillig te gaan helpen. Ouders moeten hebben vaak beiden een baan (de overheid wil dat ook) en moeten al alle zeilen bijzetten. Voor de meeste mantelzorgers is de rek eruit. Andere mensen zijn vaak al druk genoeg met hun eigen leven en besommeringen. Je kunt er bij toekenning van hulp niet van uit gaan dat die samenleving vanzelf weer zorgzaam wordt. Doe je dat wel dan zitten de mensen met beperkingen en hun naasten met de brokken. De hulp die niet wordt verleend.

Goedkoop is duurkoop

Het zal in veel gevallen betekenen dat mensen die tot nu toe met enige ondersteuning zelfstandig kunnen leven, verwaarlozen, of weer terugmoeten naar de instellingen in de bossen. Een oplossing die veel duurder is dan het bekostigen van de juiste ondersteuning.